

Bu Sorular Tam Benlik

SÜMEYRA BALIKÇI

RESİMLEYEN:
GÖKÇE YAVAŞ ÖNAL

 tudem

Bu Sorular Tam Benlik

SÜMEYRA BALIKÇI

Resimleyen: Gökçe Yavaş Önal

BU SORULAR TAM BENLİK

© 2024, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Sümeyra Balıkcı
RESİMLEYEN: Gökçe Yavaş Önal
EDİTÖR: Burhan Düzçay, Büşra Dokumacı
DÜZELTİ: Barış İnce
SON OKUMA: Yağmur Yavaş Aydın
GRAFİK UYGULAMA: Sezer Gök

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malıköy, Temelli/Ankara
Tel: 0 312 640 16 23

Birinci Baskı: Mart 2024 (2000 adet)

ISBN: 978-605-285-858-5
Yayınevi sertifika no: 45041
Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

Bu Sorular Tam Benlik

SÜMEYRA BALIKÇI

Resimleyen: Gökçe Yavaş Önal

Sümeyra Balıkçı

1985 yılında Aydın'ın Söke ilçesinde doğdu. 2007 yılında Abant İzzet Baysal Üniversitesi İlköğretim Matematik Öğretmenliği Bölümünden mezun oldu. Uludağ Üniversitesinde yüksek lisansını tamamladı. Aynı üniversitede doktora eğitimine devam eden Sümeyra Balıkçı, Bursa'da bir ortaokulda öğretmenlik yapıyor. Öğrencilik yıllarında hayalini kurduğu matematik öğretmenliğini sürdürmenin mutluluğuyla, çocuklarda korkulu rüya hâline gelen matematik dersine karşı oluşan negatif bakış açısını değiştirmeyi hedefliyor. Matematik adına yazılmamış, çocuklar için yapılmamış yeni fikirler için çok heyecanlı. Akıllı, düşünebilen çocuklar yetiştirmek için matematikle yapılacak çok şey olduğunu düşünüyor.

Tudem Yayın Grubundan çıkan kitapları:

Başvuru:

Bir Matematik Hikâyesi
Ben Bu Problemleri Çatır Çatır Çözerim
Saymadan Duramam
Bu Sorular Tam Benlik

İçindekiler

1. Bizim Okul	7
2. Kapının Sırrı	14
3. Topla da Topla	25
4. Bu Neyin Haritası?	31
5. Mektubunuz Var	50
6. En Kısa Yol	72
7. Eksik Sayılar Nerede?	81
8. Ayna Ayna Söyle Bana	94
9. 23 Numaralı Anahtar	104

Bizim Okul

Onlar, bebeklikten beri peşimi bırakmayan can dostlarım benim. Önce aynı apartmanda doğduk, sonra aynı okula gittik ve ne büyük şans ki aynı sınıfa düştük.

Bizim okulun binası çok eski, tarihî bir yapı. Kocaman pencereleri, kalın kalın duvarları ve üzerinde yürürken gıcırdayan tahta merdivenleri var.

Birkaç gün önce, okulun bodrum katında karanlık ve tozlu odalar bulduk.

Orada saklambaç oynamak benim fikrimdi. O gün zil çalar çalmaz, çığlık ata ata aşağıya indik. Bodrum katına inen merdiven, müdür odasıyla öğretmen tuvaletinin arasında kalıyordu. Normalde, öğrencilerin buradan aşağıya inmesi yasaktı. Yasak olmasa da kimse inmeye cesaret edemezdi zaten. Bence bu okulda Sıla, Arda ve

ben hariç herkes korkaktı. Müdürün odasının yanından geçip aşağıya inmek, sadece cesurların yapabileceği bir çılgınlıktı. Yani bizim...

Nihayet bodrum katına vardık ve kapısı olmayan bir odanın içine girdik. Oda ıvır zıvırla doluydu. İlk ebe Sıla oldu. Koşup içi boş, eski bir dolabın arkasındaki boşluğa girmeye çalıştım. Dolap biraz sallandı ama devrilmedi. Nefesimi tuttum. Gözlerimin karanlıkta iri iri açıldığını hissettim. Kalbim kulağımın dibinde atıyordu.

Yaklaşan adımları hissedebiliyordum. Sanki gelen Sıla değil, dev bir yaratıktı. Her ayrıntısını ezberlediğim yüzü, hayalimde bir cadının çirkin yüzüne dönüşmüştü. Sıla'yı görür görmez çığlığı bastım. Olduğum yerde zıplayınca önümdeki dolap sallanmaya başladı. İkimiz birlikte koşup odadan çıktık.

Dolap büyük bir gürültüyle önünde duran ahşap sandalyenin üzerine devrildi. Arda, saklandığı yerden fırlayıp telaşla yanımıza geldi. Kapısız odanın önünde, devrilen dolabın havaya kaldırdığı toz tanelerinin arasında öylece bakakaldık. Toz tanelerinin öksürtmesi sadece filmlerde olur sanıyordum. Öksürmekten boğulacağımı zannettim.

“Umarım bu gürültüyü kimse duymamıştır. Yoksa yandık!” dedi Arda. Kızgın gözlerle yüzüme baktı.

Öksürüğüm kesilip derin bir nefes aldığımda, “Başka saklanacak yer bulamadım ki!” diye cevap

verebildim. Kalbim güm güm atıyordu. Yakalanınız diye endişelenmişim.

“Baksanıza, orada çok değişik bir kapı var,” dedi Sıla. Eliyle, devrilen dolabın arkasını işaret ediyordu. “Hiç böyle bir kapı gördünüz mü?”

Siyah renkte, oldukça süslü bir kapıydı. Üzerinde kabartmalar ve oymalar vardı. Kapıya yaklaşıncaya oymaların ilginç biçimlerde tasarlanmış rakamlar olduğunu fark ettik. Elimi uzatıp dokunacağım sırada zil çaldı. Bir koşu sınıfa çıktık.

Kapının o ilginç görüntüsü aklımdan çıkmadı. Sadece benim mi? Meğer Sıla ve Arda da ders boyunca o gizemli kapıyı düşünmüş. Zil çalar çalmaz soluğu yine bodrum katta aldık. Bu kez saklambaç oynamadık.

“Sizce bu kapının ardında ne var?” diye sordum.

“Gizli bir hazine olabilir,” dedi Sıla.

“Kesin çok korkunç bir şeyler vardır!” diye atıldım.

“Karanlık ve terk edilmiş bir yer sonuçta,” dedi Arda. Sessizliğini bozmuştu sonunda.

“Çok heyecanlı değil mi?” dedim.

Sıla, “Biraz zorlasak açılmaz mı?” diyerek kapıyı açmaya çalıştı.

“İtiraf etmeliyim ki biraz tırtım. Açılrsa da giremeyebilirim,” dedim.

“Ben girerim,” dedi Arda.

“Sen girersen ben de girerim,” diye ekledi Sıla.

“O zaman ben de gelirim,” dedim.

Kapıyı bu kez üçümüz ittirdik ama açılmadı.

“Burada ne işiniz var sizin?” cümlesini duyduğumuzda üçümüzün çığlıkları birbirine karıştı. Olduğumuz yerde zıpladık. Müdürün sinirlenince domatese dönen suratı karşımızdaydı. Arkasında bağladığı ellerini çözmeden bize doğru eğildi. Sıcak ve sınırdan derinleşen nefesini yüzümüze doğru yolladı. Saçlarını arkaya doğru özenle taramıştı. Kafasına ne sürmüştü bilmiyorum ama hiçbir saç teli yerinden kıpırdamıyordu. Biraz daha eğildi ve bizi köşeye iyice sıkıştırdı. Korkudan büzüşmüştük.

“Burada ne işiniz var dedim!” cümlesi ağızından bir alev gibi çıktı.

“Oyun oynuyorduk biz,” diye yanıtladı Arda. Sesi titriyordu.

“Burası oyun için uygun mu sizce? Çocukların böyle yerlerde dolaşması yasak! Bilmiyor musunuz bunu?”

Sıla'nın ağızından mırıltı şeklinde, kesik kesik birkaç hece dökülebildi:

“Şey... biz sa-de-ce...”

“Sus, cevap verme bana! Bu davranışınızın bir cezası olmalı. Şimdi doğruca sınıfa. Sizi gidi yaramazlar. Bu okulda yaramazlık istemem!”

Tozu dumana katarak koştuk. Sınıfa çıktığımızda

ders başlamıştı. Murat Öğretmen bize imalı imalı baktı. “Teneffüste üçünüz yanıma gelin!” dedi.

Bir bu eksikti. Müdür yüzünden derse geç kalmıştık. Kalbim hâlâ güm güm atıyordu. Dönüp Sıla’ya baktım. Korkudan rengi atmıştı. Arda ise gayet rahattı. Gamsızlığın bu kadarı da fazla.

Bütün ders boyunca önce alacağımız cezayı, sonra o kapının ardında ne olabileceğini düşündüm. Kim bilir ne vardı? Teneffüs zili çaldığında öğretmenimizin yanına gittik.

“Derse neden geç kaldınız?”

“Müdüre yakalandık öğretmenim,” dedi Arda.

“Ne yaptınız yine?”

“Şey, aşağıda saklambaç oynuyorduk,” diye mırıldandım.

“Aşağısı derken, okul bahçesi mi?”

“Bodrum kat öğretmenim,” dedi Sıla.

“Orada ne işiniz var sizin? Ya başınıza bir şey gelseydi?”

“Tam saklambaç oynanacak yer. Çok heyecanlı oluyor.”

“Bir de kilitli ve ilginç bir kapı vardı.”

“Aslında biz orayı çok merak etmiştik.”

“Yine de oraya gitmeniz hiç doğru değil. Müdür sinirlenmekte çok haklı.”

“Bize ceza verecekmiş,” diyen Sıla’nın yüzü çok tedirgindi.

“Sizin için müdürle konuşurum. En azından vereceği cezayı biraz hafifletebilirim.”

“Oley!” diye bağırarak Arda, öğretmenin beline sarıldı. Ben ve Sıla da birbirimize sarıldık.

“Sevinmeyin hemen. Belki de vazgeçmez. Şimdi gidip hemen konuşacağım. Bakalım ne diyecek?”

Murat Öğretmen yanımızdan ayrıldığında biz de sınıfa gittik. Öğretmenin sınıfa gelmesini hiç bu kadar hevesle beklememiştim. Gözüm resmen kapıda kaldı. Çok geçmeden geldi öğretmenimiz. Göz göze geldik ama o, ders anlatmaya başladı ve tüm ders boyunca hiç ara vermedi. Dersin bitiş zili çaldığında yanına koştuk. Masasında ders defterini dolduruyordu. Onu izlediğimizi fark ettiyse de dönüp bize bakmadı.

İlk çözülen ben oldum.

“Öğretmenim, müdürle konuştunuz mu?”

“Evet konuştum. Çok sinirli ve gergindi.”

“Bize vereceği cezadan bahsetti mi size?”

“Bahsetti maalesef.”

“Çok mu kötü?” diye soran Sıla’nın gözleri, dolu doluydu.

“Ne kadar kötü olduğunu tahmin bile edemezsiniz.”

“Eyvah! Anneme ne diyeceğim?” diye mızıldanan Arda’yı hiç bu kadar tedirgin görmemiştim.

“Şaka yaptım çocuklar. Evet, cezanız var ama sandığımız kadar kötü değil.”

“Neymiş peki?” diye sordum.

“Şimdi söyleyemem. Yarın okul çıkışında, kaçıp kaçıp gittiğiniz bodrum katta buluşuyoruz. Orada, müdürün sizi yakaladığı o eski kapının önünde. Ben ailelerinize haber verip izinlerinizi alırım. Anlaştık mı?”

“Anlaştık öğretmenim!”

“Anlaştık!”

SÜMEYRA BALIKÇI

Bu Sorular Tam Benlik

Zeynep, Sıla ve Arda oyun oynamak için, okulun girilmesi yasak olan bodrum katına inerler. Orada esrarengiz bir kapı ile karşılaşan üç arkadaş, kendilerini bir anda soluksuz bir maceranın içinde bulur. Tarihî yapısıyla, art arda açılan kapılarıyla bodrum katı, labirent gibidir. Merak ve heyecan dolu bu yolculukta üç kafadarın kapıları açabilmek, bulduklarını anlamlandırabilmek için en büyük yardımcıları matematik olacaktır.

Bu Sorular Tam Benlik, ilkokul matematik dersi kazanımlarını bir roman kurgusuyla ve oyunlar eşliğinde sunuyor. Okurun merak, araştırma ve keşfetme güdülerini harekete geçiriyor.

tudem.com

Facebook Twitter Instagram YouTube tudemyayingrubu

ISBN: 978-605-285-858-5

9 786052 858585